

MERKKIPÄIVIÄ

80 vuotta täytti Maija Patrikainen o.s. Koivu 30.5.90 Kajaanissa. Hän on syntynyt Aunuksessa Vuohjärvellä, missä vietti lapsuutensa. Vuonna 1919 perhe siirtyi Suomeen Suojärven Varpakylään, joka siihen aikaan oli pitäjän kirkonkylä ja keskuspaikka.

Muutaman vuoden päästä asuinpaikaksi tuli Suvilahden Välikylä. Vuonna 1935 Maija avioitui suistamolaisen Niilo Patrikaisen kanssa. Vähän ennen talvisotaa perhe muutti Sortavalaan, mistä sota pakotti evakkotielle ensin Keski-Suomeen ja lopuksi Kajaaniin, missä Patrikaiset edelleenkin asuvat.

Maija Patrikainen on nuoruusvuosistaan lähtien kuulunut erilaisiin järjestöihin. Karjalaseura ja marttatyö ovat olleet lähellä sydäntä. Hän on Kajaanin Karjalaiset ry:n perustajajäseniä kuten aviopuolisokin.

Karjalanpiiraan valmistaminen kaikkiin juhlatilaisuuksiin ja joskus tupailtoihin kuuluu vakiotehtäviini, Maija kertoo. Se oli minusta mieluista, kun sai auttaa karjalaisia järjestötyössä. — JT

Kauppias Viktor Mauranen täytti 75 vuotta Tiensuussa 24.6.90. Hän on syntynyt Repolan pitäjän Koropin kylässä Ilja Timonpoika ja Palaga Jehkimäntytär (o.s. Pottonen Repolan Haukkavaarasta) perheeseen. Sisaruksia oli kaikkiaan 12, joista kaksi kuoli lapsena Karjalassa.

Perhe siirtyi monien vaiheiden jälkeen Suomeen. Viki tuli vuodenvaihteessa 1921—22 reessä, jota veti äiti-Palaga. Kyydissä oli viiden oman lapsen lisäksi kaksi vierasta lasta. Matkalle lähtö oli äkillinen; mukaan evääksi ehdittiin ottaa vain uunissa ollut puuropata. Viki otettiin mukaan kelkkamäestä.

Vetomatkaa Koropista rajalle oli 15 kilometriä. Sinne tuli hevosella vastaan muutamaa kuukautta aikaisemmin Kuhmon kautta Suomeen paennut Anni-tytär. Isä-Ilja jäi vangittuna Karjalaan, mistä hänen onnistui paeta v. 1922 muun perheen luo Suomeen.

Perhe asettui Lieksaan, jossa Viki kävi koulua. Vuonna 1928 helmikuun 13. p:nä Viki oli isänsä kyydissä Lieksasta noin 10 kilometrin päässä Tiensuussa ostamassa nahkoja kauppias Antti Horttanaiselta. Antti asui vaimonsa Annin kanssa kahden, pariskunta oli lapseton. Viki jäi tällä matkalla Horttanaiselle apulaiseksi; olihan Palagalla ja Iljalla täten yksi suu vähemmän ruokittavana.

Viki kertoo isänsä Tiensuussa sanoneen: "Tämmöisen työmaan kun mies saapi, niin on viisi vuotta korkea kynnyks-

Ilja Mauranen ja pojat: takana vas. Pekka, Juho, Risto ja Aleks, edessä vas. Viktor, Ville, Valde ja Onni.

kotiin tulla, jos et isäntäväkeäsi palvele niin kuin he vaativat."

Viki palveli ja oppi. Vuonna 1955 tarjosi leskeksi jäänyt Antti Horttanainen kauppaansa Vikille. Kaupat tehtiin ja Viki toimi itsenäisenä kauppiana vuoteen 1977 saakka, jolloin liike lopetettiin.

Viki on syntynyt ohjakset kädessä. Kiinnostus hevosiin alkoi jo koti-Karjalassa. Horttanaisen kaupan tavarat hän hai hevosella lähes päivittäin Lieksasta. Viki kiinnostui myös raviurheiluun, ajoi hevosillaan kilpailuissa ja toimi 25 vuotta Pielisjärven Hevosystävien Seuran puheenjohtajana vuoteen 1965 saakka ja on nyt seuran kunniapuheenjohtaja.

Asevelvollisuutensa Viki suoritti Terijoella JPI:ssä v. 1936. Hän osallistui talvi- ja jatkosotaan. Talvisodassa hän oli Erillispataljoona 13:n viestimiehenä ja jatkosodassa Rukajärven suunnalla JR10/3:ssa, ensin viestimiehenä, myöhemmin pataljoonan esikunnan kirjuriupseerina, taisteluhettiliupseerina ja esikuntaväepelinä.

Sotasaaliina tuli Annikki-lotta. Perhettä on 3 poikaa, kaikilla uusia Mauraasia. Eläkepäiviään Viki sisarusparven viimeisenä viettää Tiensuussa hoitaen sairasta vaimoaan. Tallissa on hevonen, jota päivittäin ruokkiessa ja jolla ajellessa huolet unohtuvat. — PK

50 vuotta täytti Oulussa 19.5.90 opettaja, tiedotuspäällikkö Pauli Vepsäläinen. Hänen sukujuurensa ovat lujasti Vienan-Karjalassa: äiti Irja o.s. Peksujeff Kostamuksesta ja isä Paavo Uhtualta.

Paulin isoisa lienee vielä tunnetumpi. Hän oli Santtu Vepsäläinen, joka aikoinaan oli uutterasti mukana Vienan-Karjalaisten Liiton toiminnassa ja opettajana liiton Uhtualle perustamassa veistokoulussa.

Suojärven Salonkylässä 7.6.1910 syntynyt Feodor P e i p o n e n vietti 80-vuotispäiviään Kolin Jerossa. Juhlavieraita ei tarvinnut ulkopuolelta hakea, kun omasta takaa on 15 lasta, 47 lastenlasta, 15 lastenlastenlasta ja vielä vävyt ja miniät päälle. Melkein kaikki perheenjäsenet olivat mukana Jiedon juhlissa.

Feodor kuuluu niiden ensimmäisten suojärveläisten joukkoon, jotka evakkoon tultuaan olivat auttamassa kyykkätoimintaa alkuun. Hyvin Feodor istutti innostuksen lapsiinsakin. He saavat kokoon niin monta kyykkäjoukkuetta omasta piiristään, että harva kyykkäpiiri siihen Suomessa pystyy.

Aktiivisen pelaamisen lisäksi Feodorin pojat toimivat kyykän johtotehtävissä Joensuussa, Kuopiossa ja Nurmeksessa.

Onnittelemme Feodoria ilman ryyppyjä, sillä ryyppyn ottamista hän lupasi varoa, kun pantiin uudet suonet muovista — ne voijjah sulua — sanoi Feodor asiaa kysyttäessä. — Kosti

Tekniikan tohtori, professori Aarne Evertinpoika **J u t i l a** täytti 50 vuotta Espoossa 1.7.90. Hänen erikoisalanaan oli siltojen rakentaminen.

Aarnen isä toimi metsäalalla Suojärvellä. Hän kaatui ennen poikansa syntymää joulukuun 2. päivänä 1939 Ägläjärvellä. Äidin puolelta Aarnen suku on 1700-luvulla lähteneitä Ilomantsin Löttösten kylän Markov-Martiskaisia. Suku asettui asumaan Kaitajärven kylään.

TUONILMAISIIN OVAT SIIRTYNEET

Maire (Maura) **L a a k s o n e n** o.s. Lettijeff kuoli 10.7.90 Turun kaupunginsairaalassa. Hän oli syntynyt 17.11.1908 Vienan-Karjalassa Venehjärven kylässä.

Maire oli 14-vuotias, kun hän sisarensa Marian kanssa talvella 1922 pakeni Suomeen. Seuraavan kesän hän opiskeli Kajaanissa Seppälän maatalousopistossa puutarhanhoitoa ja meni sitten jonkin Sotkamon syrjäkylälle piikomaan. Sieltä sisaret Maria ja Iro hakivat hänet opintielle Jamilahden kansanopistoon.

Kansanopiston yleis- ja kansakoululinjoilla kuluivat vuodet 1923—24. Monien palveluspaikkojen ja -paikkakuntien jälkeen Maire lopulta päätyi Turkuun ja avioitui siellä turkulaisen Niilo Laaksosen kera. Molemmat palvelivat koko elämänsä Turun kaupungin rakennusosastolla.

Työtapaturma lopetti kuitenkin Mairin työnteon ja hän siirtyi 1950-luvun puolivälissä sairaseläkkeelle. Hänen ter-

veytensä ei tämän jälkeen ollut koskaan niitä parhaita. Viimeiset elinvuotensa hän joutui viettämään sairaalassa, mutta säilytti henkisen vireytensä loppuun asti.

Karjalaisuus oli Mairelle rakas ja läheinen asia. Tätä kuvaa sekin, että hän vielä innokkaasti katseli viimeistä Karjalan Heimoa. Kun Maria-sisar soitti Oulusta ja kertoi terveisiä Vuokkiniemen matkalta, Mairin ääni oli enää tuskin kuultavaa henkäystä. Ja viikon päästä hän pääsikin kaipaamaansa päämäärään, tuonilmaisiin. — Siunaustilaisuus pidettiin Turussa 20.7.90. — LL

Toimistovirkailija Aleksanteri **P e n t t i l ä** (ent. Pan-teleimanoff) kuoli 13.12.89 Eskilstunassa. Hän oli syntynyt 1911 Lempaalassa ja oli kuollessaan 78-vuotias.

I maailmansodan aikana hän tuli vanhempiensa mukana pakolaisena Suomeen, mistä joutui sittemmin jatkosodan jälkeen siirtymään Ruotsiin. Aleksanteri oli Käkisalmen lyseon kasvatteja. Häntä jäivät kaipaamaan vaimo ja ystävät.

Nasti ja Martti **P ä n t t ö n e n**, molemmat kotoisin Itä-Karjalasta, siirtyivät tuonilmaisiin kesän ollessa kaudenmillaan. Martti Nikinpoika Pönttönen kuoli Joensuussa 15.6. Hän oli syntynyt Repolan Omeliassa 25.7.1902. Martti osallistui Karjalan vapaustaisteluihin ja tuli v. 1922 Kostamuksen kautta Suomeen Juntusrantaan, mistä siirtyi sitten Kuhmoon. Siellä hän avioitui 13.10.1924 Kiimasjärveltä pakolaisena tulleen Anastasia Prokojeffin kanssa.

Pariskunta asui myöhemmin Kajaanissa, missä Martti työskenteli Ipatoffilla, edelleen Enossa ja sitten Ilomantsissa ja vv. 1935—1975 Tokrajoella, missä Pönttöset viljelivät pientä tilaansa.

Lapsia siunaantui perheeseen 17, joista 12 on vielä elossa. Vanhuudenpäiviään pariskunta vietti Joensuussa, missä asuu myös heidän lapsiansa.

Martti Pönttönen oli luonteeltaan rauhallinen ja hänet tunnettiin ahkerana ja aikaansaavana ihmisenä. Hänen lempiharrastuksensa oli kalastus.

Nasti Pönttönen kuoli 16.5. Joensuussa. Hänen kotitalonsa oli Kiimasjärven Suurenjärven kylässä, missä hän oli syntynyt 23.12.1905. Nastin elämäntehtäväksi tuli suuren lapsijoukon kasvattaminen ja kouluttaminen. — PK

Kunnallisneuvos Kustaa **T i i t u** kuoli synnyinpitäjässään Lapualla 7.7.90. Hän oli kuollessaan 94 vuoden ikäinen. Hän toimi pitkän elämänsä aikana monipuolisesti kotiseutunsa hyväksi ja oli mm. kansanedustajana useita vaalikausia.

1920-luvulla hän tuli tutuksi myös karjalaisten kanssa, kun kuului Lapuan karjalaispakolaisten koulun johtokuntaan ja toimi sen taloudenhoitajana vv. 1923—24.